ANUL VI. — No. 1582.

EDITIA A DOUA

SAMBATA 17 IULIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In **București** la casa Administrației
Din *Județe* și *Streinătate* prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șase luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din **București** și **județe** se primesc:
Numai la Administrație
din **Streinătate**, direct la administrație și **la toate oficiele de publicitate**
Anunciurĭ la pag. IV.............. 0,30 b. linia
» » III.............. 2,— lei »
» » II.............. 3,— » »
Insertiunele și reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la **kioșcul No 147, Boulev. St.-Michel**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

ROMANII DE DINCOLO SI DE DINCOACE

Am urmărit cu multă atențiune, cu mult interes, mișcarea la care a dat loc convocarea Conferinței din Sibiŭ, printre toți Românii de peste munți.

Am vĕzut cum masa poporuluĭ înconjoară și îmbărbătează pe conducătoriĭ eĭ; cum femeile, consciente de adevĕrata lor misiune, luptă, alăturea cu soțiĭ lor, pentru redobândirea unor drepturĭ nu perdute dar ripite.

Am admirat un popor întreg hotărînd, prin delegațiĭ sĕĭ, continuarea lupteĭ contra mĕsurilor arbitrare, brutale de maghiarizare, luate de Ungurĭ, asupritoriĭ luĭ.

Și mi-am zis că acolo, peste Carpațĭ, este o pleiadă de eroĭ, energicĭ și neobosițĭ apărătorĭ aĭ neamuluĭ românesc; că acolo peste Carpațĭ, leagănul Românismuluĭ, sunt treĭ milioane de Românĭ carĭ, cu toate sforțările barbare ale Ungurilor, vor sfîrși prin a trăi, în țara lor, liberĭ, conservându-șĭ religiunea și limba.

Dar, după ce aĭ urmărit cu admirațiune lupta uriașă condusă de aceștĭ vulturĭ aĭ Carpaților, îțĭ aruncĭ privirile asupra regatuluĭ român, triste reflecțiunĭ îțĭ suggerează tabloul ce se desfășură înaintea ochilor.

Româniĭ de dincolo asuprițĭ, persecutațĭ până în familiile lor, se ridică ca un singur om, pentru a scutura despotismul maghiar.

Româniĭ de dincoace liberĭ, independențĭ, scăpațĭ sunt treĭ-spre-zece anĭ de suzeranitatea turcească, rabdă cu resignațiune pe un Suveran strĕin și pe niște miniștri strĕinĭ și eĭ de toate legitimele lor aspirațiunĭ.

Pot oare pretinde unuĭ Hohenzollern, numaĭ pentru că ocupă tronul român, să se intereseze de trista soartă ce s'a creat nenorociților noștri frațĭ de peste munțĭ? — ar fi ridicul — Hohenzollern neamț a venit, neamț a rĕmas, neamț va pleca.

Dar am dreptul a pretinde că aceĭ carĭ încunjoară ca consilierĭ pe acest Neamț să fie Românĭ, în cea maĭ largă accepțiune a acestuĭ cuvênt.

Insă ce vĕd? — Un Petre Carp, pentru care cuvîntul *naționalitate* este o zeflemea, care nu s'a roșit a declara că Româniĭ transilvănenĭ și ardelenĭ merită soarta lor, căcĭ nu sunt la înălțimea civilizațiuneĭ ungureștĭ, și care ar îngenunchea țara la Berlin și la Viena pentru păstrarea portofoliuluĭ sĕŭ ministerial.

Un Lascar Catargiu, care și-a perdut drumul și cărarea, un bătrân inconscient care nu înțelege, saŭ maĭ bine zis nu poate înțelege că, *în momentele de față*, prezența unuĭ delegat român la Viena, pentru încheerea uneĭ convențiunĭ comerciale, este un act antipatriotic, este o rușine.

Ce maĭ vĕd încă?—Tineritul nostru universitar, în care îmĭ pusesem toată nădejdea, colindând toate orașele țăreĭ și ținênd conferințe asupra teorieĭ, cu totul platonice, a naționalităților. Bine că a renunțat la banchete, și că valoarea lor se varsă în casa Ligeĭ.

Ce alinare poate oare aduce conferințele studențeștĭ strigătelor de durere ale fraților noștri?

Să-mĭ rĕspundă conferențiariĭ!

Până atuncĭ voiŭ spune studenților care este datoria lor.

Eĭ trebue să facă, atât în provincie cât și în capitală, o agitație neîntreruptă contra încheereĭ uneĭ convențiunĭ comerciale cu Austro-Ungaria, căcĭ pe drapelul studențimeĭ române trebue să stea scrise cuvintele tînĕruluĭ patriot Ion C. Grădișteanu:

Să se știe atât la Viena cât și la Pesta că, pe câtă vreme strigătele de durere ale fraților noștri vor resuna la urechile noastre, prietenie între România și Austro-Ungaria nu poate fi.

Iată care este datoria tineritului nostru studențesc.

Știŭ că sfatul meŭ nu va fi ascultat, fiind-că soarta mareĭ părțĭ a studenților depinde, maĭ mult saŭ maĭ puțin, de guvern.

Termin stăruind asupra contrastuluĭ ce există, pentru rușinea noastră, între frațiĭ noștriĭ și noĭ.

Româniĭ de dincolo *formează un popor viguros, plin de viață, conscient de menirea sa, și care se luptă fără preget pentru conservarea naționalitățeĭ sale;*

Româniĭ de dincoace *formează o turmă de piticĭ blazațĭ care merită și pe Suveranul care stă pe tron, și pe miniștriĭ carĭ să resfață pe fotoliile lor.*

Alex. V. Beldimanŭ.

A se citi Ultimele telegrame la pag. III.

SATIRA ZILEI

Papagalul unuĭ polițaiŭ

Subiectul ar fi potrivit pentru o operetă — maĭ ales că direcția teatruluĭ național ia sub aripele-ĭ protectoare această întreprindere.

Dar nu-ĭ pentru cine se pregătește, ci pentru cine se nimerește, spune zicĕtoarea, și de-o cam-dată vĕ voiŭ spune eŭ despre ce e vorba.

După cum ni se scrie din Roman, acel fericit oraș are un polițaiŭ care se numește... Niculescu. Numele e cam comun, nu-ĭ vorbă, dar vețĭ vedea îndată că nu e tot așa și omul.

De pildă, maĭ întâiŭ de toate, și-a pus în gând să-șĭ facă fațadă la casă; a pus serjențiĭ—însărcinațĭ cu paza avereĭ cetățenilor,—de aŭ stricat sobele, ușile și ferestrele căsuțeĭ unuĭ oare care Gheorghe Stoleriu, silindu-l să i-o vêndă luĭ; unuĭ alt vecin, un biet evreu cismar, i-a făcut la fel, cu același scop.

Dar acolo unde iese din cadrul comunuluĭ, e de sigur în urmĕtorul fapt.

După declarația *Timpuluĭ*, lozinca luĭ Lascar Catargiu e ca polițaiĭ să ia în antrepriză toate localurile de prostituție (nu politică, mĕ rog! prostituția politică fiind luată deja în antrepriză de Tache Ionescu).

In cel maĭ reŭ caz,—spune circulara primuluĭ ministru,—*polițaiĭ sunt obligațĭ a încuraja pe antreprenoriĭ saŭ antreprenoarele acestor stabilimente, în schimbul uneĭ taxe care va servi la aplicarea legeĭ geandarmerieĭ.*

Și polițaiul Niculescu e om de înțelegere, om devotat guvernuluĭ; el a promis concursul seŭ *moral* (eĭ, tacĭ că mor!...) Madame-ĭ Jeaneta, cu o singură condiție: să-ĭ dea un papagal.

Ce-o fi vrut să facă Niculescu cu papagalul... Madameĭ? Iată ceea ce nu aș putea spune fără teamă de desmințire.

Destul că, după două sĕptămânĭ, romașcaniĭ—carĭ, când vor sunt niște caraghioșĭ și jumĕtate,—aŭ isbutit să facă pe polițaiŭ să dea îndărăt papagalul.

Gurile rele însă, spun că altul a fost adevĕratul motiv al restituireĭ: frumoasa pasăre avea urîtul obiceiŭ de a striga nouluĭ sĕŭ stăpân, de dimineața până seara, un cuvênt pe care M-me Jeaneta îl repeta prea des, puțin gentilelor eĭ pensionare.

Satyr.

O CRIMA ASCUNSA

Sunt treĭ septămânĭ d'atuncĭ.

Un țĕran anume Mihalache, — în vêrstă de 29 anĭ, trăia de maĭ multă vreme în satul Boșotenĭ din Romanațĭ.

Mihalache nu era de fel din Boșotenĭ, ci din o altă comună, Dobrunul, tot din Romanațĭ. El era isprăvnicelul și omul de încredere al D-luĭ Iancu Dobruneanu proprietar în Boșotenĭ.

Femeia luĭ Mihalache era cârciumăreasă fiind-că Mihalache ținea și cârciumă în satul Boșotenĭ. Ea era o femeie depravată, și în tot-d'auna făcea zile negre nenorocituluĭ sĕŭ bărbat. Firește, Mihalache voia să o corijeze și d'aceia îĭ atrăgea mereŭ atențiunea asupra faptelor sale. In tr'una din zilele de Iunie Mihalache este chemat pe moșie de stăpânul sĕŭ, D. Dobruneanu.

Seara el s'a întors sănătos, teafăr de la câmp.

După ce a maĭ îngrijit d'ale caseĭ, a stat la masă, a mâncat și a bĕut, după acestea s'a culcat.

Dimineața însă Mihalache era mort!! *Corpul luĭ era plin de vĕnătăĭ. Toțĭ săteniĭ eraŭ alarmațĭ de moartea nenorocituluĭ Mihalache. Autoritatea comunală a înștiințat pe medic dar medicul de și a venit totuși nu și-a făcut datoria. El a început să spue că Mihalache a murit din beție și decĭ n'ar maĭ fi de folos autopsia!*

Toată lumea știe că Mihalache a murit otrăvit și bătut de nevasta sa.

După ce medicul a vĕzut pe nenorocitul Mihalache mort, cadavrul a fost înmormântat în satul sĕŭ natal Dobrunul *din Romanațĭ.*

Mihalache lasă după sine mamă, frațĭ și rude nemângâiate. El lasă în urmă o femee care l'a ucis dar a rĕmas nepedepsită!

Cerem ca autoritățile judecătoreștĭ să orînduiască de urgență o anchetă spre a se dovedi criminaliĭ.

Toțĭ săteniĭ sunt îngrozițĭ de nepăsarea cu care procedează autoritățile în asemenea împrejurărĭ.

Argus.

DESGUSTATOR

Cu ocazia greveĭ brutarilor din Galațĭ a trebuit să vedem multe spectacole nedemne din partea polițieĭ gălățene. Am vĕzut bătăĭ și arestărĭ, în contra muncitorilor brutarĭ, și chiar devastarea clubuluĭ lor. Și toate aceste pentru că muncitoriĭ s'aŭ folosit și eĭ de singura armă pacinică, legală, de *grevă*, pentru a-șĭ îmbunătăți soarta. Azĭ această armă este întrebuințată de toțĭ muncitoriĭ de pe glob, și dă rezultate excelente. O grevă făcută la timp și condusă bine, asigură un sfîrșit bun pentru lucrătorĭ, de exemplu o ridicare de salar, o scădere a zileĭ de lucru saŭ alte cerințĭ.

Eĭ bine, lucrătoriĭ brutarĭ carĭ s'aŭ pus în grevă, aŭ exasperat peste măsură pe patronĭ. Poliția a descins între dânșiĭ și că în tot-d'a-una nereușind cu amenințărĭ și intimidărĭ s'a dedat la agresiunĭ mizerabile. Purtarea polițieĭ gălățene n'a surprins aproape pe nimenea, căcĭ la ce altă ar servi poliția la noĭ dacă nu ar bate și schingiui? Când e vre-o mișcare cât de mică cu caracter politic saŭ economic atuncĭ poliția ca o mașină se pune în mișcare și începe a funcționa.

Dacă maĭ adăugăm că în capul polițieĭ din Galațĭ este un asasin ca Grecescu, atuncĭ se esplică și maĭ bine rolul scârbos al aceleĭ polițiĭ.

Cum am spus atacurile infame ale polițieĭ azĭ nu maĭ fac impresiune, căcĭ suntem cu toțiĭ deprinșĭ de anĭ de zile.

Dar ceea-ce ne-a mâhnit peste mĕsură și ne-a umplut sufletul de desgust, este o campanie nedemnă, păcătoasă pe care un ziaraș din Galațĭ, o duce în contra D-luĭ Zamfir Filotti, un tînĕr distins, avocat și unul din conducătoriĭ greveĭ din Galațĭ. N'a fost infamie, n'a fost calomnie, ca să nu fie debitate de acea murdară foae, care spre necinstea orașuluĭ Galațĭ se intitulează cu numele sĕŭ. Și acea foae întrebuințează un limbagiŭ așa de trivial și așa de obscen, în cât pentru respectul ce datorim cetitorilor nu-l putem releva.

Am înțeles atitudinea polițieĭ, ea este în rolul eĭ când bate și schingiuește, dar ca o foae de publicitate să se coboare așa de jos, să uite cea maĭ elementară noțiune de bună cuviință și să calomnieze într'un mod nedemn pe un om, care nu are altă vină de cât că ține prea mult la convingerile sale, aceasta este tot ce poate fi maĭ desgustător.

Și să nu se zică că noĭ de la *Adevĕrul* care suntem violențĭ adese-orĭ, acum propagăm moderațiunea, pentru că așa ne convine. Nu, dar când se cere să scriĭ violent, atuncĭ să maĭ cere un lucru, ca violența să fie provocată de fapte, să fie la înălțimea lor. Se află oare în acest caz acea foae din Galațĭ față cu D. Z. Filotti? Nu, căcĭ a spune escroc unuĭ om, de care tu singur eștĭ convins că nu-ĭ adevĕrat, și a nu putea dovedi cu nimica, este o mișelie. A spune unuĭ om că exploatează pe sute de muncitorĭ în grevă, când se știe că tocmaĭ D. Filotti contribue din mult-puținul sĕŭ avut, pentru susținerea greveĭ, este iarășĭ o mișelie. A spune că D. Filotti a fost dat afară din redacțiunea ziaruluĭ *Lupta*, când D. Filotti n'a făcut parte din redacțiunea aceluĭ ziar, ci numaĭ a colaborat scriind diferite articole științifice, este iarășĭ o mișelie. Maĭ mult. Fostul director al ziaruluĭ *Lupta*, D. G. Panu a făcut de multe orĭ elogiurĭ în articolele sale D-luĭ Filotti, asupra competențeĭ cu care D. Filotti aborda diferite chestiĭ politice și economice.

Atuncĭ ce rĕmâne din campania nedemnă a ziaruluĭ gălățean? Rĕmâne că o sumă de șnapanĭ vor să dea o direcție mizerabilă preseĭ și să-ĭ compromită prestigiul eĭ; rĕmâne că uniĭ oamenĭ vor să facă din presă un mijloc de șantagiu; rĕmâne că o parte din presă este abătută cu totul de la menirea eĭ și împrăștie o boare otrăvitoare.

A căuta să tăvăleștĭ în noroĭ zile întregĭ un om cinstit, corect, și a nu putea produce o cât de mică dovadă în contra-ĭ, este o faptă de o mișelie fără seamăn.

Știm că D. Z. Filotti n'are nevoe de apărarea noastră și că D-sa privește cu zimbet, zvârcolirile aceluĭ ziaraș, dar noĭ ca gazetarĭ, nu putem trece cu vederea asemenea fapte în însușĭ interesul preseĭ.

Nouĕ ziariștilor independențĭ ni se incumbă datoria de a înfierea apucăturile rele ale unor Domnĭ carĭ s'aŭ strecurat în presă și vor să ucidă presa moralicește. Pe aceștĭ indivizĭ trebue să-ĭ pecetluim și să-ĭ punem la index.

Iată de ce am spus că manevrele polițieĭ din Galațĭ nu ne-a surprins și de ce atitudinea unuĭ pretins ziar din acel oraș ne-a desgustat peste mĕsură.

Ed. Dioghenide

O AGRESIUNE MISELEASCA

Sub acest titlu ziarul *Dacia* din Galațĭ, relatează cum directorul sĕŭ D. Al. Radu, a fost victima uneĭ agresiunĭ mișeleștĭ.

D. profesor Alexandru Radu, directorul ziaruluĭ nostru, a fost victima uneĭ agresiunĭ mișeleștĭ.

La 11 curent oarele 11 înainte de amează D. Al. Radu se afla la o masă în cofetăria Universală, unde compuse o depeșă, menită a fi trimisă mareĭ întrunirĭ din Sibiŭ în Transilvania.

Pe când dicta Domnuluĭ Ion Nebuneli, directorul ziaruluĭ *Galațiĭ* această depeșă, D. Gh. Adamescu, profesor, atăcă, fără nicĭ o explicațiune, prin surprindere, pe D. Al. Radu, care-ĭ smulse umbrela din mână și prepara a se apĕra; dar în acel moment interveni între D. Radu și agresor D. procuror de curte Bastache, care venise cu o jumĕtate de oară înainte și care acum, în loc să urmărească pe agresor, se puse în vorbă cu victima îndemnându-l să se liniștească.

Ast-fel făcu vênt lașuluĭ agresor, care venise însoțit de doĭ ofițerĭ.

Motivul acesteĭ agresiunĭ este un articol apărut în *Dacia* sub titlu *mare nenorocire*, în care vorbindu-se de moartea regretatuluĭ C. Cotescu, fost membru la Curte, se zice:

Acest om, respectat de întreaga societate este o victimă. Ajuns prin suferințele sale interioare într'o stare de complectă descurajare a fost trimis la doctorul Suțu în București, unde de durere a murit peste câte-va zile.

Iată cuvintele pentru carĭ D. Adamescu a comis un act atât de josnic, desaprobat de întreaga societate. Toată lumea își zice: *Dacă niște bănuelĭ ascund maĭ mult saŭ maĭ puțin adevĕr, o agresiune degradatoare nu-l poate nimici; iar dacă informațiunile primite sunt greșite, de sigur ele se rectificaŭ cu plăcere de D. Radu, care nicĭ odata n'a căutat a lovi în onoarea nimenuĭ, cum a rectificat restul articoluluĭ după simple asigurărĭ din partea D-luĭ G. Leonida Aslan...*

De față eraŭ, când s'a petrecut acest scandal necalificabil, D. L.-colonel Merișescu cu familia, D. Gh. Docan cu familia, D. Ion Nebuneli, directorul ziaruluĭ *Galațiĭ*, D. Belu, D. Bastache procuror de Curte și o mulțime de lume aleasă.

Indignarea era genarală.

Presența impasibilă și apoĭ intervenirea D-luĭ procuror de Curte în favorul agresoruluĭ a făcut mult sânge reŭ în public.

D Al. Radu zise D-luĭ Bastache, când îl solicita să se liniștească: *D-ta ar trebui să urmăreștĭ pe agresor, dar nu să-mĭ daĭ lecțiunĭ mie, care am fost împedecat să mĕ apĕr.*

Apoĭ D Radu zise cu vocea înaltă în fața unuĭ numeros public:

Vĕzênd, că nu maĭ am protecțiunea parchetuluĭ te rog, D-le procuror general să icĭ act, că eŭ de astăzĭ înainte voiŭ fi înarmat cu revolverul pentru a mĕ apĕra însu mĭ.

Apoĭ.... publicul se retrase; iar D. Al. Radu terminând depeșa, pe care o publicăm astăzĭ, își constitui martorĭ pe D. locot.-colonel Merișescu și pe D. sublocot. Nedelcu...

Alte detaliĭ în numĕrul viitor.

La rêndul nostru protestăm în contra mișeleșteĭ agresiunĭ a căreia victimă a fost confratele nostru de la *Dacia* D. profesor Al. Radu.

De la Conferința din Sibiŭ

Reproducem pentru azĭ frumosul și patrioticul discurs rostit de D. Dr. I. Rațiu președintele comitetuluĭ național, în ziua când s'a închis conferința.

Onorată conferință!

Vĕ mulțumesc, domnilor, că prin atitudinea D-voastră exemplară, ce ațĭ observat în tot decursul desbaterilor, dar maĭ presus de toate, prin purtarea calmă, liniștită, dar maiestoasă a maĭ multor miĭ de Românĭ țĕranĭ, carĭ ca privitorĭ aŭ alergat din toate părțile țĕriĭ la conferința noastră; prin aceste fapte, care înalță pe poporul nostru și îĭ daŭ dreptul la stima și iubirea lumiĭ culte, care toate s'aŭ sĕvêrșit prin concursul D-voastră: Ațĭ dat cea maĭ strălucită dovadă, că sunteți vrednicĭ fiĭ aĭ unuĭ popor iubitor de ordine, care de câte orĭ își vede periclitată viața și desvoltarea națională, conștiŭ de drepturile ce nu'ĭ se maĭ pot denega, dar conștiŭ și de puterea și însemnătatea ce o are în stat, cu dignitate își ridică bărbătească voace și cu resoluțiune, care este urmarea uneĭ însuflețirĭ generale, își reclamă partea întreagă ce 'ĭ se cuvine în această patrie comună.

Vĕ mulțumesc că ațĭ chibzuit cele maĭ potrivite mijloace, prin care între marginile legiĭ să purtăm cu perseveranță lupta grea, dar plină de

speranţă, a căreĭ isbândă dorită şi aşteptată, nu maĭ poate fi departe.

Fiţĭ sentinelă neadormită în mijlocul familiilor, al amicilor şi al fraţilor un sânge din jurul D-voastră.

Priveghiaţĭ zi şi noapte ca spiritul naţional desvoltat în cel maĭ mare grad să fie neîncetat nutrit prin fapte patriotice şi româneştĭ.

Lucraţĭ dimpreună cu poporul pe terenul legal căcĭ pe acest teren suntem tarĭ şi nebiruiţĭ.

Desvoltaţĭ cea maĭ mare activitate pe toate terenele vieţiĭ sociale.

Fiţĭ apostoliĭ păciĭ şi aĭ concordieĭ între fraţiĭ de un sânge şi vě siliţĭ a întări tot maĭ mult relaţiunile amicale cu popoarele de un principiŭ şi de aceleaşĭ suferinţe cu noĭ.

Pe scurt: lucraţĭ şi speraţĭ.

După aceasta am onoare a declara de închisă conferinţa generală.

Tot publicul se ridică în picioare, şi însoţeşte presidiul, comitetul şi delegaţiĭ cu strigăte de «Să trăească!» Tinerimea intonează imnul naţional «Deşteaptă-te Române», publicul întreg o acompaniază, şi pătruns de cel maĭ înalt entusiasm, cea maĭ sacră iubire de neam şi moşie deşertează publicul sala.

INFORMATIUNI

Lectoriĭ noştri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Brăila *şi la pagina a patra* bursa din Bucureştĭ *precum şi* plecarea şi sosirea trenurilor din şi în Bucureştĭ.

Sĕlbătăciile ungureştĭ

Agenţia Română ne transmite următoarea ştire a căruĭ gravitate denotă gradul de sălbătăcie la care aŭ ajuns unguriĭ:

SIBIU, 27 Iulie.—*Tribuna* **află din Turda că avocatul Vlăduţ întorcându-se de la conferinţa română a fost atacat de mulţime cu loviturĭ de pietre şi de bastoane. Casa sa şi acelea ale partisanilor sĕĭ aŭ fost stricate. Geandarmeria a intervenit. Un om a fost omorît şi maĭ mulţĭ răniţĭ.**

Ferestrele locuinţeĭ D-ruluĭ Raţiŭ aŭ fost sfărămate.

Această ştire nu s'a confirmat încă în mod oficial,—zice depeşa.

Un mizerabil în Iaşĭ

Aproape de un an s'a întreprins o campanie de calomniĭ odioase în contra RomânieĬ şi a Românilor din toate ţările prin ziarele ungureştĭ, fără ca lumea să-şĭ dea seamă de unde pornesc infamiile ce zilnic le cetim prin ziarele din Budapesta şi prin unele din Viena. Şi mult timp puteaŭ să urmeze încă aceste calomniĭ fără să ştim izvorul lor, dacă duoĭ delegaţĭ din Oradea mare aĭ conferinţeĭ din Sibiŭ n'ar fi venit în Capitală şi nu ne-ar fi atras atenţia asupra Mareluĭ Galeotto, care trăeşte în Iaşĭ şi posează de un mare patriot, reclamând mereŭ drepturi politice pentru evreĭ prin coloanele *Egalităţiĭ*.

Acest fals patriot, acest mizerabil calomniator e un numit *Herman Armin Dux* pripăşit de maĭ mult timp în Iaşĭ venit din Oradea mare.

* * *

In Oradea mare, Crişiana, apare în fie-care zi un ziar, *Szabadság*, care întreţine presa ungurească cu informaţiĭ privitoare la România. In fie-care sĕptămână apare în loc de prim articol câte o corespondenţă semnată Armin Dux din Iaşĭ în acest ziar şi toate corespondenţele sunt o colecţiune de minciunĭ şi de calomniĭ la adresa RomânieĬ.

O ţară incultă, un popor de banditĭ, popor de ţiganĭ, oamenĭ corupţĭ gata a vinde orĭ-ce pentru banĭ, întreaga administraţie şi justiţie este o adunătură de pungaşĭ ordinarĭ. N'a rĕmas nicĭ un fruntaş al vieţiĭ noastre publice, nicĭ un ministru saŭ fost ministru, nicĭ un şef de partid, care n'ar fi fost insultat de către acest mizerabil şi denunţat ca vêndut muscaluluĭ.

Pentru a susţine tot ce avansează, inventează fel de fel de incidente diplomatice, scandalurĭ politice, hoţiĭ, etc. El este iscoditorul tutulor ştirilor, că holera s'ar fi ivit în ţară, că vitele noastre sunt decimate de epizootie, că soldaţiĭ noştri ar face încălcărĭ în graniţa austro-ungurească. Despre evreiĭ din ţară scrie lucrurĭ oribile, anume că eĭ ar fi împuşcaţĭ fără milă, că ar fi expulsaţĭ în masă de prin oraşe în Austria, că sunt aruncaţĭ în ocne şi ţinuţĭ la secret toată viaţa lor.

In sfĕrşit tot ce fantasia cea maĭ coruptă, tot ce ura cea maĭ mare poate să conceapă se află scris în *Szabadság* (Libertatea) şi semnat de Dux Armin. Şi după acest ziar vin toate ziarele din Budapesta şi din Viena.

Şi acest Dux Armin scrie şi în *Egalitatea* din Bucureştĭ susţinênd patriotismul coreligionarilor sĕĭ.

* * *

D. Iustin Ardeleanu, redactorul revisteĭ umoristice *Vulturul* din Oradea mare ne-a pus la dispoziţie maĭ multe numere din *Szabadság* şi ne-a spus, că Unguriĭ de prin acele părţĭ exploatează toate infamiile mizerabiluluĭ din Iaşĭ pentru a descuraja pe Românĭ. Scrisele din *Szabadság* sunt armele cele maĭ puternice ale ungurilor din Crişiana pentru a lovi în Românĭ.

— In Ungaria,— zice D. Ardeleanu, — n'ar putea să stea un ast-fel de calomniator nicĭ 24 de oare, căcĭ imediat ar fi aruncat în temniţă saŭ expulsat! Şi D-voastră lăsaţĭ ca cel întâĭ venetic să vĕ înjure şi să vĕ calomnieze în modul cel maĭ ordinar posibil. Ah, cât rĕŭ ne fac toate aceste!

Dridri

Alianţa naţionalităţilor în Austro-Ungaria.

L'Indépendance Roumaine primeşte de la corespondentul sĕŭ din Sibiŭ următoarea telegramă:

Am avut în acelaşĭ timp cu un membru al preseĭ o lungă intrevedere cu D. Dr. Ioan Raţiu.

Preşedintele partiduluĭ naţional ne-a afirmat, că tratările sunt foarte înaintate în vederea unireĭ tutulor naţionalităţilor.

Se urmează tratărĭ şi cu Cehiĭ, dar nu s'a stabilit încă o înţelegere în privinţa politiceĭ exterioare. Dacă unirea se va decide, atuncĭ se va înfiinţa în Viena un ziar in limba germană destinată a apăra causa comună. **Cehiĭ vor contribui pentru fondarea acestuĭ ziar 200,000 florinĭ iar Româniĭ 80,000 florinĭ.**

Asupra notiţeĭ ce am publicat după cererea maĭ multor comercianţĭ despre insuficienţa serviciuluĭ de la biuroul vamal-poştal, ni se comunică faptul că toată încurcătura provine din lipsa de funcţionarĭ, căcĭ un singur funcţionar nu poate satisface exigenţile numeroase ale publiculuĭ.

In ce priveşte apreciarea noastră că funcţionariĭ trebue să servească cu îndestulare publicul, căcĭ îşĭ primesc de la el existenţa, n'am înţeles, cum s'a interpretat de uniĭ, că funcţionariĭ ar trăi din mila publiculuĭ, dar că sunt plătiţĭ din budgetul Statuluĭ, budget alcătuit din impozitele ce se percep de la locuitoriĭ acesteĭ ţĕrĭ.

Rugăm pe D. Ceziauu, directorul general al poştelor, să bine-voiască a da ordin ca corespondenţa sosită Sâmbătă la Piatra-N., să fie dusă Duminecă la Bălţăteştĭ, cum se făcea şi în aniĭ trecuţĭ.

Vizitatoriĭ acelor băĭ, sufĕr pe nedrept întârzierile şi poate chiar pagubele ce rezultă din neprimirea la timp a corespondenţeĭ lor.

La 15 Iulie a. c. s'a judecat de către *consiliul de revizie al armateĭ* sub preşidenţia D-luĭ *general Berendeĭ, recursul* soldatuluĭ *Petrescu Dan* din regimentul Argeş; condamnat de consiliul de resbel din Bucureştĭ la **5 anĭ** muncă silnică şi degradaţiunea militară, pentru fals şi înşelăciune.

Asemenea s'a judecat în aceiaşĭ zi şi *recursul* sergentuluĭ *Vasiliu Constandin* din regimentu 3 Călăraşĭ condamnat şi acesta de consiliŭ de resboiŭ din Bucureştĭ la **5 anĭ** închisoare pentru contra-facerĭ de semnătură pe o recipisă poştală în valoare de leĭ 7 banĭ $^{68}/_{00}$.

Ambele aceste hotărîrĭ ale consiliuluĭ de resbel din Bucureştĭ, *aŭ fost casate* şi afacerile aŭ fost trimise spre a fi judecate din noŭ de către consiliul de resbel din Craiova.

Marĭ cantităţĭ de pâine s'aŭ confiscat erĭ şi azĭ avênd lipsă de câte 200—300 de grame la cântar.

De vr'o câte-va zile bântue scarlatina în Craiova.

Ea face marĭ ravagiĭ între copiĭ.

Renumitul prestidigitator Cazeneuve, care a maĭ fost în capitală acum vr'o cincĭ anĭ, va veni peste câte-va zile să deie câte-va reprezentaţiunĭ la grădina Stavri.

Din causa independenţeĭ sale faţă de prefectul din Buzeŭ, consiliul comunal din Mizil va fi disolvat.

D-niĭ L. Catargiu, general Lahovary şi Take Ionescu se întorc azĭ la Sinaia.

Consiliul comunal al capitaleĭ a dispus repararea filtrelor de la Arcuda. Spre acest scop a şi votat suma de 85,000 leĭ.

Lucrările pentru reparaţia acelor filtre încep luna viitoare.

La 21 curent se va ţine la primărie licitaţie pentru darea în antreprisă a acelor lucrărĭ.

Studenţiĭ şcoaleĭ normale superioare aŭ plecat în escursiune cu D. Odobescu, directorul şcoleĭ, spre Ploeştĭ, Câmpina, Sinaia şi Predeal.

STIRI TELEGRAFICE

PARIS 16 Iulie.—Lord Dufferin a conferit în timpul dimineţeĭ cn D. Develle. Se asigură că Franţa înţelege să reguleze înainte de toate chestiunile violăreĭ tratatelor şi demnităţeĭ naţionale şi ia ca regulă de conduită de a nu permite nicĭ un amestec strĕin în această materie.

MADRID, 16 Iulie. — Câte-va cazurĭ choleriforme urmate de deces s'aŭ produs în satul Pindo provincia Coruna.

PARIS, 16 Iulie. — Ministrul marineĭ a făcut să plece două canoniere la Siam, una din Toulon, cea-l'altă din Brest.

Gaulois află din Saigon că 500 de oamenĭ aŭ plecat pe uscat ca să ocupe provicia Battambang. Alte detaşamente vor urma.

GUY DE MAUPASSANT

IN BALON

(Urmare şi sfârşit)

Eram la o înălţime de două miĭ de metri, prin urmare plutim la aproape o mie cincĭ-sute metri de-asupra norilor şi nu vedem nimic afară de valurĭ nemărginite de argint, sub azurul nesfârşit al ceruluĭ.

Pe icĭ pe colo, câte o gaură violetă, prăpăstiĭ al căror fund nu-l poţĭ zări. Impinşĭ încet de un vêntişor pe care nu-l simţim de loc, mergem către una din spărturile astea. De departe, aĭ zice că s'a dărâmat un gheţar în nemărginirea aceasta, lăsând între doĭ munţĭ o crăpătură nemăsurată.

Iaŭ ochianul ca să cercetez crăpătura albastră a prăpăstieĭ, şi zăresc în fund o bucată de livede, două drumurĭ, un sat mare. Indată suntem deasupra. Uite, nişte berbecĭ pe câmp, vacĭ, trăsurĭ! Cât e de departe, mic, neînsemnat.

Dar noriĭ carĭ fug pe dedesubtul nostru, închid repede gaura făcută în tavanul ăsta de fortunĭ.

D. Malfet, repetă acum la fie-ce minut: «Greutăţile, aruncaţĭ greutăţile.» Balonul, desumflat de dilatarea gazuluĭ şi răcit de o dată de apropierea sereĭ, cade ca o piatră.

In jûru-ne, foile de hârtie de ţigară, aruncate într'una ca să putem judeca urcarea şi scoborârea, sboară ca nişte flururĭ albĭ. Acesta e cel maĭ bun mijloc de a şti ce face un aerostat. Când se urcă, hârtia de ţigară parcă picâ spre pământ; când se scoboară, foiţa pare că sboară la cer.

— Greutăţile. — Aruncaţĭ greutăţile.

Noĭ deşertăm saciĭ cu nisip aruncând tot câte un pumn, ceea-ce face sub noĭ ca o ploae blondă aurită de soare. *Horla* se scoboară mereŭ şi vedem arătându-se din noŭ, foarte aproape de noĭ, ca şi când ar veni să ne iasă în cale, neputându-ne urma, balonul-stafie cu aureola luĭ.

Acum, ne atingem de marea de nourĭ şi nacela noastră, pare câte o dată că se înmoae în spuma valurilor care se vaporizează în jurul eĭ.

Iată din noŭ găurĭ prin care zărim pământul, un castel, o biserică bătrână, iarăşĭ drumurĭ şi ţarine verzĭ.

Tot aruncând greutăţile, am ajuns să împiedecăm căderea, dar balonul moale are înfăţişarea uneĭ cârpe galbene şi se subţie vĕzênd cu ochiĭ, coprins de frigul ceţelor care condensează repede gazul.

Din noŭ intrăm în nourĭ, ne înnecăm în valurile de brumă.

Sgomotele lumeĭ ajung la noĭ maĭ desluşite, lătrăturĭ de câinĭ, ţipete de copiĭ, huruiturĭ de trăsurĭ, pocnete de bice.

Iată pământul, nemărgenita hartă geografică pe care am vĕzut-o jumĕtate de minut, la plecare. Suntem de-asupră-ĭ de abia la şease sute de metri şi deosebim cele maĭ micĭ amĕnunte. Intr'o curte mare, nişte găinĭ sboară speriate, luându-ne fără îndoială, drept un uliŭ groaznic care se roteşte pe de-asupra lor.

Ce animal ciudat fuge prin ţarina ceea? E vr'un curcan alb, un miel saŭ o gâscă? Nu. E un băeţaş, îmbrăcat cu pantalonĭ şi cu cămaşă albă, care ne-a vĕzut şi care, cu nasul în vênt, a căzut; ceea ce m'a făcut să recunosc un corp omenesc.

Strigăm mereŭ către pământ, cu un corn. Oameniĭ ne respund cu ţipete şi ne însoţesc fugind peste ţarine, lăsându-şĭ casele şi lucrul. Cărăuşiĭ îşĭ lasă căruţele în drum, iar în mijlocul granelor verzĭ, vedem o mulţime îngrozită care fuge.

* * *

Aerostatul se scoboară mereŭ. Intâiul guide-rope se târâe pe de-asupra copacilor, cel de al doilea e aproape să se atingă de pământ, când suntem în dreptul uneĭ liniĭ de drum de fier ale căreia sârme telegrafice aŭ să ne oprească trecerea.

— Trebue să sărim peste linie, strigă Jovis; căcĭ telegraful e ghilotina aeronautelor.

Şi aruncă cel din urmă sac cu nisip, aproape dintr'o dată, iar balonul în agonie face o ultimă sforţare, parcă se sbate pentru cea din urmă oară din aripĭ, trece peste stâlpĭ tocmaĭ în clipa în care soseşte un tren, al căruĭ mecanic ne salută cu o fluerătură.

Iată-ne din noŭ la treĭ-zecĭ metri de asupra pământuluĭ. Dintr'o singură lovitură de cuţit, Jovis taie legătura ancoreĭ ce cade într'un lan de grâŭ. Uşurat de greutatea asta, *Horla* se maĭ ridică puţin, dar noĭ tragem, din toate puterile, de frânghia supapeĭ, şi nacela se aşează pe pământ, fără nicĭ o sguduitură, în mijlocul unuĭ popor de ţăranĭ carĭ o apucă şi o ţin neclintită.

Şi sărim jos, nemângâiaţĭ că vedeam sfârşindu-se această scurtă şi minunată călătorie, acest neînchipuit sbor prin spaţiŭ, într'o feerie de norĭ albĭ pe care nicĭ un poet nu o poate vîsa.

Un proprietar foarte plăcut de la Thieux unde căzuserăm, D. Gilles, care s'a urcat cu balonul, de maĭ multe orĭ ne-a eşit în cale ca să ne ofere ospitalitatea în casa sa şi un prânz minunat.

E. V.

DIFERITE ŞTIRI

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureştĭ 15 Iulie 1893.

Inălţimea barometrică la 0°	754.7
Temperatura aeruluĭ	29.°2
Vêntul slab de la E	
Starea ceruluĭ senin	
Temperatura maximă de erĭ	29
« minimă de astă-zĭ	17

Temperatura la noĭ a variat între 31 şi 11.

Erĭ şi astă-zĭ timp frumos, barometrul scade foarte încet.

DIN ŢARA

Suntem rugaţĭ a atrage atenţiunea membrelor societăţeĭ «Salvatorul» din capitală că presidenta actuală, D-na Veronescu, a convocat în seara de 10 Iulie comitetul administrativ şi comitetele auxiliare pentru a-ĭ da autorizaţiunea să ridice capitalul societăţeĭ aflat la casa de depunere, fără însă să explice cauzele care necesită această ridicare a capitaluluĭ.

Mulţămită numaĭ împotrivireĭ energice a câtor-va membre din comitet, D-na Veronescu n'a putut reuşi să smulgă femeilor un asemenea vot destul de serios.

Ar trebui ca membrele acesteĭ societăţĭ să caute să înlăture de la presidenţie pe această D-nă dacă nu vor ca într'o bună dimineaţă să se trezească cu ceĭ vre-o 2.000 leĭ păpaţĭ cum aŭ maĭ fost păpaţĭ şi alţĭ banĭ de către Nae Petrescu şi căpitanul Veronescu care actualmente se află în închisoare pentru nişte furturĭ făptuite în armată.

Erĭ D-niĭ I. C. Atanasiu, Z. Filotti şi 3 lucrătorĭ brutarĭ s'aŭ presentat D-luĭ N. Constantiniu, loco-ţiitor de primar, căruia i-a expus situaţia creată lucrătorilor brutarĭ prin faptul că după ce

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

53

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALA

Partea a treia

— Şi când veĭ pleca?

— Chiar astă seară, dacă îmĭ dă voe M. V.

— Fără îndoială.

Lavrik făcu un pas către uşă. «Să-ĭ întind mâna? se întreba Regele. Ar fi mărinimos din partea mea. La urma urmeĭ, e foarte frumos din partea luĭ că pleacă aşa, fără să-mĭ facă greutăţĭ.» Şi-ĭ întinse mâna.

— Să crezĭ că-mĭ pare rĕŭ.,. De ce? nu spuse, întrerupându-şĭ fraza, turburat de privirea limpede şi ascuţită a tînĕruluĭ. Acesta se închină încă odată şi ieşi.

Regele chemă pe generalul Verelli şi-ĭ zise:

— Domnul Lavrik pleacă astă seară la Genua; veţĭ lua mĕsurile trebuincioase pentru a vĕ asigura de ţelul călătorieĭ sale şi ca să fie supraveghiat cât-va timp pentru a se vedea dacă într'adevĕr el se stabileşte la Pegli.

După întrevederea asta cu Regele, Lavrik se simţea îngreţoşat.

— Rege e ăsta?! îĭ venea să strige; om e ăsta? Mişelul! Mizerabilul! care-şĭ insultă femeea dinaintea mea, pe Regina, care e curăţenia însă-şĭ! care mĕ crede amantul eĭ şi cu toate astea mĕ primeşte şi-mĭ întinde mâna!...

Se aşteptase ca să găsească pe Regele George poate trist, abătut, desnădăjduit de cele întâmplate—saŭ din potrivă, furios, ameninţător, grozav,—şi când colo dăduse peste un om, care voia să se arăte şiret, subtil, care se făcuse predicator şi găsise pilde — şi ce pilde! Lola Montez. Un rîs nervos îl zguduia la amintirea acestor cuvinte. Lola Monetz! El comparat cu Lola Monetz şi Regina cu Regele Ludovic al BavarieĬ. Doamne! e atât de ridicol, atât de ridicol în cât îţĭ vine a plânge, căcĭ asta dovedeşte că el crede pe Regina vinovată... Regina!...

Lavrik sună, puse pe un lacheŭ să-ĭ pregătească bagajele. Singur nu era în stare să facă nimic.

— Cu ce ton spusese el: «Ea te trata ca pe un favorit!» Ce eufemism graţios! Fie-care cuvêot din dialogul precedent era viŭ în amintirea sa, cu intonaţiile particulare, cu accentul lăbărţat al Regeluĭ şi-ĭ chinuia creerul.

El se rezemă la fereastră, privi mult întinderea apeĭ verzĭ sub cerul redevenit albastru, cupolele Doganeĭ, a bisericeĭ santa Maria della Salute, în depărtare linia monotonă a Liduluĭ, foarte aproape creasta înverzită de la Giardini Publici, pe care le astupaŭ în parte două vase de rĕzboiŭ ancorate; el privi toate acestea ca pentru a-şĭ lua rĕmas bun de la oraşul acesta delicios şi blestemat.

Zări o gondolă cu treĭ văslaşĭ, care zbura spre dreapta şi intra în canalul Mare.

— El este, şopti Lavrik. Intoarce de sigur vizita duceluĭ de Milano.

Recunoscuse în fundul gondoleĭ pe Regele, aşezat alene cu ţigara în gură şi de o parte, pe scăunaşul din dreapta, pe Verelli. Amândoĭ eraŭ în civil.

Lavrik ieşi de odată din odaia sa şi zise lacheuluĭ RegineĬ:

— Roagă pe Domnişoara Delianu să mĕ primească pentru o clipă, şi intră în odaia feteĭ.

— Plec astă-seară; întrebaţĭ pe Majestatea Sa, dacă pot să-ĭ zic rĕmas bun, rugă Lavrik pe D-ra. Ea-l privi, turburată de misiunea asta ciudată.

— Nu ştiŭ dacă pot respunse Natalia, Majestatea Sa e atât de bolnavă........ totuşĭ ea intră la Regina şi se întoarse după câte-va minute zicênd:

— Intraţĭ!

Lavrik se opri pe prag tremurând, privi înaintea sa şi, ca printr'o ceaţă, descoperi pe Regina, aşezată într'un fotoliŭ, — foarte aproape, foarte aproape de dênsul.

Era îmbrăcată în alb, ca întâia dată când o vĕzuse. Privea ţintă dinaintea sa cu ochiĭ seĭ marĭ, albaştri, cu o expresiune desnădăjduită, cu capul plecat pe spate, cu mâinele micĭ, transparente, eşind din mânecele largĭ ale rochieĭ. Lacrimĭ mute curgeaŭ de a lungul obrajilor sĕĭ slăbiţĭ.

— Iată ce aŭ făcut dintr'ênsa zece zile de chinurĭ, gândea el—şi un gemet i-se urcă în gât... Inaintă, încercă să vorbească, nu putu.—Soarele umplea odaia şi prin tăcerea asta mare, dureroasă, se auzea de pe cheiŭ un cântec banal de vesel.

— Va să zică, zice întâiŭ Regina, plecĭ? Glasul eĭ era ciudat de cristalin, îngeresc de dulce.

— Da, zise el aproape să-ĭ izbucnească lacrimele din ochĭ.

Natalia, mişcată ea însă-şĭ, se retrase discretă în odaia de alăturĭ...

Ea încearcă să surîdă —Viitorul e al D-tale.

— Ertare, şopti el. Voiŭ ca M. V. să-mĭ spue că m'a ertat.

— Să te ert? pentru ce?—Şi ea-ĭ întinse mâna. El se aplecă aşa de jos, în cât pĕrul luĭ atinse genunchiĭ RegineĬ şi luă mâna care-ĭ se întinse-se şi cea-l'al mână şi le sĕrută cu foc, plângênd—ca un păcătos mare, care sĕrută sfintele icoane—şi se ridică împleticindu-se şi zise:

— Adio! adio!...

Regina se sculă încet, se rîdică dinaintea luĭ ca o vedenie albă şi slăbind, se rĕzămă de pĕrete. El se retrăgea încet, ca tras afară de o putere superioară voinţeĭ sale, care-l împingea spre dênsa, spre Regina, spre mult iubita, scumpa, divina...

— Ivar! şopti ea, dar el n'o maĭ auzi.

Partea a patra

Oblier? Las! il n'en troublie
Pas ainsi son mal, qui se deult.
Chacun dit bien: oblie, oblie!
Mais il ne le fait pas qui veult.
(*Alain Chartier*)

Regina Magda ar fi voit să rĕmâe în vecĭ la Veneţia, să nu maĭ vadă pe nimenĭ acolo, să trăiască acolo într'un vis statornic de durere şi de dragoste omorîtoare şi, peste palatele strălucite şi derăpânate, să privească fără încetare suprafaţa tristă a nesfârşitelor ape, în care soarele se culcă seara cu încetul, respândind peste ele dîre de sânge ca o inimă ce se sfarmă. Şi, pe când, întinse pe pernele de piele neagră, cu ochiĭ pe jumătate închişĭ, cu faţa galbĕnă ca ceara, era dusă de gondola funebră pe canalele înguste, care o vĕzuseră fericită, dusă departe spre vr'o suferinţă nouă, necunoscută încă, şi se părea că nu ea se ducea ci o alta, că sufletul seŭ asistă la vr'o ciudată ceremonie mortuară, că liberată în curînd, va trebui să plutească în voe pe deasupra cetăţeĭ dezolate şi să n'o maĭ părăsească nicĭ odată.

O! cât de dulce ar fi să aibă de aci înainte ca unică hrană durerea sa neîmpărtăşită, pe care n'ar maĭ citi-o nişte privirĭ inchizitoriale pe fruntea sa, pe care n'ar maĭ despera-o în inima sa nişte vorbe chinuitoare... O! ce fericire nespusă, neaşteptată!

(Va urma).

s'aŭ învoit cu patroniĭ, poliţia a adus soldaţĭ dând cu forţa afară pe lucrătorĭ şi înlocuindu-ĭ cu soldaţĭ. In acelaş timp s'a prezentat D-luĭ primar maĭ multe pâinĭ fabricate de soldaţĭ, carĭ nu se pot mânca. D. Constantiniu a arătat foarte multă bună-voinţă şi a recunoscut că lucrătoriĭ aŭ dreptate. Apoĭ D-sa spre a se încredinţa că faptul înlocuireĭ lucrătorilor cu soldaţiĭ după ce se învoiseră cu patroniĭ, este adevĕrat, a chemat la D-sa maĭ mulţĭ patronĭ carĭ aŭ confirmat plângerea lucrătorilor. Faţă de aceasta D. Constantiniu a asigurat pe lucrătoriĭ brutarĭ că va da ordin imediat de a se retrage soldaţiĭ din brutăriĭ.

* * *

Poliţaiul Grecescu aflând de intervenţia lucrătorilor pe lângă D. primar a adus cu forţa pe patroniĭ brutarĭ la poliţie şi sberând la dênşiĭ le-a declarat că nu-ĭ nimenĭ maĭ mare ca el în Galaţĭ şi că ce face el e sfânt; apoĭ a silit pe patronĭ să iscălească o declaraţie că sunt mulţumiţĭ cu soldaţiĭ.

* * *

O teroare de nedescris a cuprins pe patronĭ şi lucrul se explică, pentru că nicĭ un patron brutar din Galaţĭ nu este Român, toţĭ sunt streinĭ. Pânea fabricată astă noapte de soldaţĭ nicĭ porciĭ nu o pot mânca. Singur D. dr. Monferato declară că pânea e bună.

Patroniĭ aŭ fost nevoiţĭ să scadă preţul la *15 banĭ* şi încă n'o pot vinde. O grevă a patronilor brutarĭ e maĭ mult de cât sigură.

* * *

Lucrătoriĭ brutarĭ din Brăila s'aŭ sindicat şi afiliat la clubul muncitorilor din Galaţĭ. Eĭ aŭ comunicat patronilor că cer întocmaĭ îmbunătăţirelor pe care le cer lucrătoriĭ greviştĭ gălăţenĭ. Poliţia avizată de patronĭ a recunoscut de juste şi modeste cererile lucrătorilor brăilenĭ şi a obligat pe patronĭ de a le acorda.

Şi Brăila e tot în ţara românească. La Galaţĭ din potrivă patroniĭ aŭ primit cererile şi poliţia îĭ impedică şi-ĭ pune la arest.

———

Ministrul de rĕzboiŭ a luat decisiunea de a dispensa anul acesta de concentrare pe rezerviştiĭ funcţionarĭ, a căror prezenţă e absolut necesară în serviciile lor.

———

Erĭ s'a ţinut licitaţiune la ministerul de rĕzboiŭ pentru crearea în ţară a uneĭ fabrice de conserve care să furniseze armateĭ pe timp de 10 anĭ diferite conserve.

Licitaţiunea s'a adjudecat asupra uneĭ case Belgiene care a oferit preţul cel maĭ mic adică 2 leĭ 95 banĭ pentru un chilogram de conserve.

DIN STREINATATE

Serbările centenaruluĭ al 4-lea de la introducerea în Muntenegru a imprimerieĭ s'aŭ celebrat în mod strălucit.—Toate discursurile rostite aŭ avut un caracter exclusivamente ştiinţific şi literar fără nicĭ un amestec de politică.

———

Se asigură că la Smirna s'aŭ constatat casurĭ de boală suspectă, bastimentele streine refusă de a lua călătorĭ. Se pretinde că boala a fost adusă de o corabie francesă.

File rupte din Album

Omul e pururea bogat, când ştie să se abţie; şi tot-d'a-una sărac, când nu se lipseşte de nimic.

de Blocqueville

———

Un om de valoare nu-şĭ păstrează această valoare, de cât cu condiţie de a stărui, fără slăbire, în dispreţu-ĭ instinctiv pentru opinia publică.

Ed. de Goncourt

———

Jurnalistul este un scriitor care minte pentru ca să trăiască, şi care trăeşte pentru ca să mintă.

Extras din *Constituţionalul* (din 11/23 Iulie 1893)

Gura păcătosuluĭ adevĕr grăeşte.

Ultim cuvênt

— *Ce maĭ facĭ, Anico? Cum şi unde staĭ acum?*—întreabă D-na M....F...... pe o servitoare, pe care nu o vĕzuse de mult.

— *Sărut mâna, Cuconiţă! Acum staŭ bine. M'am tocmit nemţoaică la copiiĭ D-neĭ R.... P.......*

INSERŢIUNI

Domnule Redactor,

Sub-semnatul Preot din cătunu Tarpeştĭ, comuna Petricaniĭ, plasa de sus judeţul Neamţu, viŭ a vĕ pofti să binevoiţĭ a publica în ziarul D-voastră următoarele bine facerĭ a D-luĭ doctor Alexandru Butâ de la spitalul din oraşu Neamţu şi anume:

Eŭ fiind foarte greŭ bolnav, suferind maĭ peste treĭ anĭ, alergând în toate părţile şi maĭ pe la toţĭ doctoriĭ din judeţul Neamţu, cheltuind sume nenumĕrate fără ca să pot folosi ceva, stând chiar şi prin spital şi acum prin iscusinţa numituluĭ Domn doctor şi cu o reţetă numaĭ de doĭ leĭ noĭ m'am făcut sănătos în cincĭ minute.

I-aduc cele maĭ marĭ mulţumirĭ ca la un adevĕrat creştin şi un om din ceĭ maĭ blânzĭ; care prin manierile şi bunătatea ce o arată către cel bolnav vindecă cu maĭ multă uşurinţă, de cât nenumĕratele medicamente ce le daŭ alţĭ medicĭ, căcĭ iată şi alte fapte ce am vĕzut că a făcut şi cu alţĭ bolnavĭ:

Femeea preotuluĭ Toma Scobai tot din zisa comună fiind tulburată la minte din supărare, iară-şĭ în 24 de ore a fost vindecată. De asemenea o fată a mea fiind măritată, din supărare s'a atacat şi iară-şĭ în două sĕptămânĭ s'a făcut sănătoasă. Tot ast-fel, după maĭ multe informaţiunĭ căpătate de la maĭ mulţĭ bolnavĭ maĭ toţĭ s'aŭ vindecat din mâna luĭ.

Acest om prin ştiinţă, bunătate şi blândeţa luĭ face minunĭ de vindecare, de aceea acest Domn doctor Butâ, merită a fi numĕrat între mediciĭ ceĭ maĭ iscusiţĭ, căcĭ altul asemenea rar poate să fie. De aceea din partea mea îĭ aduc cele maĭ marĭ mulţămirĭ ca la un adevĕrat părinte.

Preotul N. Stamate.

ULTIME INFORMATIUNI

Rĕscoala din Turda

Astă noapte s'a primit la Ligă o telegramă în privinţa unor nuoĭ vandalisme comise de hordele ungureştĭ în Turda.

D. dr. Vlăduţ întorcêndu-se aseară de la conferinţa din Sibiŭ, o bandă de ungurĭ fanatizaţĭ i-aŭ atacat casa, aŭ spart toate ferestrile, oglinzile şi tablourile din odăĭ, aŭ umplut toate odăile cu bolovanĭ, pietre şi alte murdăriĭ.

De aicĭ această hordă sĕlbatică a trecut la casele D-lor protopop Lugoşeanu, advocat Mesaroş, coaforul Chioreanu, judecător Mezeiŭ şi la casele bănceĭ poporale române Aviesiana *spărgênd pretutindenĭ toate geamurile şi devastând toate odăile.*

Pe urmă horda s'a dus la casele D-luĭ dr. Ioan Raţiu, care aŭ rĕmas în aceeaşĭ stare ca anul trecut după devastare. Cu ciomege, sĕcurĭ, topoare şi drugĭ de fer, această bandă compusă din câte-va sute de capete s'a **aruncat asupra caselor D-luĭ dr. Raţiŭ şi jn câte-va minute această casă cu şease odăĭ, bucătărie, cămară, etc. a fost în ruină desăvîrşită ast-fel că n'a maĭ rĕmas nicĭ un zid.**

Protopopul Lugoşeanu, vroind să meargă spre a reclama intervenţia autorităţilor, pe drum **a fost atacat şi grav rânit. Starea luĭ este desperată.**

După toate aceste vandalisme, care aŭ urmat treĭ ore întregĭ, a intervenit şi poliţia. Cincĭ geandarmĭ aŭ încercat să restabilească ordinea. Dar în zadar, căcĭ horda vroia să năvălească şi asupra bisericeĭ române. O luptă s'a încins între geandarmĭ şi rĕsvrătitorĭ; s'aŭ schimbat maĭ multe focurĭ. **Unul a căzut mort şi sunt maĭ mulţĭ rânițĭ.**

Toată noaptea oraşul a fost în picioare. In satele române din vecinătate domneşte o mare panică.

———

Maĭ multe case aŭ ars erĭ în mahalaua St. Stefan din Iaşĭ. Pagubele nu sunt marĭ.

Casele eraŭ asigurate.

———

In comuna Lăcenĭ plasa Marginea judeţul Vlaşca, anghina difterică face ravagiĭ printre copiĭ.

Medicul primar şi medicul de plasă aŭ plecat în localitate pentru a da suferinzilor ajutoarele necesare.

Duoĭ copiĭ aŭ şi murit erĭ.

———

☞ Drapelul albastru al tinerimeĭ române de peste munţĭ, care a fost scos din sala conferinţeĭ din Sibiŭ este actualmente proprietatea studenţilor românĭ.

Acest drapel va fi primit cu mare ceremonie la gara Predeal, *Dumineca 18 curent 3 ore d. a.* de către o numeroasă delegaţie a studenţilor universitarĭ din România.

Suntem informaţĭ, că un numeros public din Bucureştĭ, Ploeştĭ, Sinaia etc. va asista la această solemnitate.

———

Domnişoara Hélène Rosenberg, fiica D-luĭ Ferdinand Rosenberg, cancelarul consulatuluĭ olandez, s'a logodit cu D. M. Mathias, inginer al căilor ferate române.

Trimetem viile noastre felicitărĭ tinerilor logodiţĭ urându-le o viaţă fericită şi prosperă.

———

Târgul de vite ce urma să se ţină la 17 Iulie în comuna urbană Târgu-Frumos s'a închis pentru vite marĭ din causa epizootieĭ de febră aftoasă.

———

Serviciul veterinar lucrează acum la un noŭ regulament al inspectorilor veterinarĭ, aşa ca serviciul acesta să fie reorganizat după modelul din Franţa.

———

D. N. Tenovicĭ, comisar în Piteştĭ, a bătut într'un mod barbar pe A. Rădulescu a căruĭ stare este desperată.

Parchetul fiind avisat instrueşte afacerea.

Procurorul local a şi depus pe acest comisar bătăuş.

———

Ministerul de interne a dat ordin circular ca toate comunele să înfiinţeze cimitire speciale pentru animalele ucise saŭ moarte.

Această mĕsură este minunată, căcĭ sunt o mulţime de boale, care se transmit de la animale la om în urma aruncăriĭ cadavrelor prin toate părţile.

———

Constatăm cu satisfacţie, că D. dr. Felix îşĭ dă toate silinţele pentru îmbunătăţirea serviciuluĭ nostru sanitar.

In urma denunţărilor primite în contra D-luĭ dr. Nisescu medic de plasă în Calafat, denunţărĭ înregistrate şi de noĭ în numĕrul nostru de erĭ, D. dr. Felix ca pedeapsă a transferat la o plasă din Ialomiţa pe D. dr. Nisescu şi a numit în locul sĕŭ pe D. dr. Macri.

———

Eminentul oculist D. dr. Popovicĭ, fost medic de oraş în Drăgăşanĭ, a fost numit medic al spitaluluĭ şi plăşeĭ Filiaşĭ în Doljiŭ în locul D-luĭ dr. Lupescu transportat la Burdujenĭ.

ULTIME TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 16 Iulie. — Din causa apariţiuneĭ cholereĭ la Smirna, provenienţele golfuluĭ Smirna vor fi supuse la o carantină de 10 zile făcute în lazaretele din Clasomène, Beyrouth saŭ Tripoli.

VIENA, 16 Iulie. — Oficialul publică textul convenţiuneĭ mărcilor de fabrică şi de comerţ austro-română.

BELGRAD, 16 Iulie. — Neînţelegerĭ s'aŭ produs între cabinetul şi comisiunea de anchetă. — Cabinetul s'a declarat în contra măsurilor judiciare cerute de comisiune şi maĭ cu deosebire în contra arestăriĭ miniştrilor acusaţĭ. — Cabinetul a ameninţat că demisionează.— Circulă ştirea că D. Sava Gruicĭ a fost însărcinat cu formarea nouluĭ cabinet.

Regele este contra măsurilor aspre propuse de comisiune; el vrea să se lase afacereĭ să-şĭ urmeze cursul regulat.

— Nuoĭ conferinţe s'aŭ ţinut între guvernul şi comisiunea de anchetă. — Majoritatea comisiuneĭ este dispusă să adopte puntul de vedere al cabinetuluĭ. Se speră că crisa ministerială va fi înlăturată mulţumită intervenireĭ Regeluĭ.

MALTA, 16 Iulie. — Curtea marţială a recunoscut că singur culpabil în catastrofa Victoria era amiralul Tryon; căpitanul Bourke şi ceĭ-l'alţĭ ofiţerĭ nu merită nicĭ o imputâ.

BURSA CEREALELOR

Brăila 15 Iulie 1893

Felul	Hect.	Libr.	Preţul	Observaţiĭ
Porumb	2500	%/₀ k	8 80	Magazie
Grâŭ	3500	55 3/4	8 20	Şlep
»	1250	55 1/2	8 22 1/2	Magazie
»	1050	54	7 20	»
Porumb	4900	58	6 95	Şlep
»	4500	58 1/2	7 05	»
»	2500	58 1/2	7 10	»

CEREALE SOSITE

Pe apă		**Pe uscat**	
Porumb »	21000	Porumb »	——

Casa: **Athanase M. Thanno**

TEATRE CONCERTE

Vinerĭ 16 Iulie

Grădina Casino.— Trupa franceză de operetă de sub direcţia D-lor Claudius şi Jeanroy va juca diseară *Muschetariĭ în mănăstire.*

Terasa Frascati. — Concert Rubinstein.

Grădina Hugo. — Representaţiĭ variate în fie-care seară.

Eliseul Luther. — Musică militară în fie-care zi de la orele 4—12.

Coloseul Oppler. — In fie-care seară musică militară.

CORESPONDENŢĂ

E. R... y. — Aĭ scrisorĭ la mine, de vr'o treĭ sĕptămânĭ.

Al. Ig., instit. — Dacă până în zece zile nu-ţĭ veĭ achita datoria de un an trecut, voiŭ fi silit să fac alt-fel.

Al. Ol... — Ţi-aĭ dat cuvêntul de cinste că până în treĭ zile aducĭ «Paraziţiĭ» îndărăpt. De atuncĭ aŭ trecut de două orĭ treĭ... lunĭ. Ce să maĭ zic? **E. V.**

POŞTA REDACŢIEI

D-luĭ *W. Leonard.*—Fără altele, dar: «Mĕ apropiez (?!) de dênsa şi.... depun pe *fruntea-ĭ* o sĕrutare....

«Dar atât de dulce fuse *guriţa....*»

Cum adecă, guriţa era pe frunte?— Orĭ fruntea pe guriţă!

* * *

D-luĭ din comuna *Albeştĭ.*—In ce zi anume s'a întâmplat cazul despre care vorbiţĭ la începutul scrisoreĭ D-v. din 5 Iulie c.?

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Primele Principiĭ de geografie generală pentru clasele primare de profesorul *G. T. Buzoianu.*

Ediţia III, *aprobată de minister.*

Idem *Atlasul respectiv.*

După cerere se trimete câte un exemplar gratis şi franco spre consultare.

Depositul general la *tipografia Ralian şi Ignat Samitca,* Craiova.

SOMAŢIUNE

Pentru **Karl Lukatsch,** care de la 1855 până la 1859 ar fi fost stabilit în Bucureştĭ ca zaraf saŭ mijlocitor de împrumuturĭ, se află depusă o sumă de banĭ la tribunalul din Viena şi subsemnatul a fost urânduit drept *curator* pentru D-sa.

Este dar somat **Karl Lukatsch** saŭ moştenitorul de drept al acestuia ca cel mult până la 31 Decembre 1893 st. n. (19 Decembre 1893 st. v.) să se adreseze Curatoruluĭ instituit, contrariŭ, după espirarea acestuĭ termen, se va procede cu suma depusă conform legilor austriace.

Viena 12 Iulie (30 Iunie) 1883.

Curatorul
Dr. Anton Perghelt
advocat în Viena
I Mölkerbastei No. 3

COMITETUL TEATRAL CRAIOVA

PUBLICAŢIE

Se aduce la cunoştinta D-nelor şi D-lor artiştĭ şi artiste din ţară carĭ doresc să facă parte din societatea dramatică din Craiova pe stagiunea anuluĭ 1893—94, fie ca societarĭ, gagiştĭ şi coriştĭ să-şĭ adreseze cererile comitetuluĭ cel mult până la 1 August 1893.

Preşedinte, **Ulisse Boldescu.**

No. 3.
1893 Iulie 2.

MERSUL TRENURILOR

Plecărĭ din București			Sosirĭ în București		
ORA		TRENURILE MERG SPRE:	ORA		TRENURILE VIN DE LA:
5.—	dim.	Giurgiu.	5.30	dim.	Ploieștĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galațĭ.
5.35	«	Giurgiu, Constantinopol.	6.25	«	Vêrciorova, Craiova, Piteștĭ.
6.45	«	Ciulnița, Slobozia, Feteștĭ, Călărașĭ.	7.15	«	Iașĭ, Pășcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeștĭ.
7.—	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Focșanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Pășcanĭ, Iașĭ, Slănic (Prahova).	8.—	«	Iașĭ, Hușĭ, Tecucĭ, Mărășeștĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploieștĭ.
			9.10	„	Predeal, Ploieștĭ.
7.30	«	Piteștĭ, Craiova, R.-Vîlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.	10.45	«	Giurgiu.
			11.20	«	Ciulnița
7.45	«	Ploieștĭ, Predeal, Viena, Paris.	11.40	«	Paris, Viena (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgoviște, Piteștĭ.
8.01	«	Giurgiu.			
8.10	«	Piteștĭ, Têrgoviște, C.-Lung, Roșiorĭ, T.-Măgurele.	12.20	seara	Brașov, Predeal, Ploieștĭ, Focșanĭ.
			12.55	«	Craiova, Piteștĭ, C.-Lung, Târgoviște.
8.50	«	Ploeștĭ, Predeal, Doftana, Brașov.	3.56	«	Constantinopol, Giurgiu (Express-Orient).
11.45	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galațĭ, R.-Sărat, Mărășeștĭ.	4.55	«	Giurgiu.
2.50	seara	Piteștĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgoviște.	5.10	«	Tecucĭ, Mărășeștĭ, Galațĭ, Brăila, Ploieștĭ.
3.20	«	Ploeștĭ, Predeal.			
4.03	«	Piteștĭ, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).	7.20	«	Giurgiu.
			7.35	«	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vêlcea, Piteștĭ.
4.10	«	Ciulnița.			
4.40	«	Ploeștĭ, Predeal, Brașov, Focșanĭ.	8.15	«	T.-Măgurele, Roșiorĭ, C.-Lung, Têrgoviște, Pitestĭ.
5.25	«	Giurgiu.			
5.50	«	Piteștĭ, Têrgoviște, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient)	8.30	«	Călărașĭ, Feteștĭ, Slobozia, Făureĭ.
			8.45	«	Brașov, Predeal, Doftana, Ploieștĭ, Slănic (Prahova).
6.10	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Focșanĭ.			
9.00	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Focșanĭ, Tecuciŭ, Bêrlad, Vasluĭ, Iașĭ, Hușĭ.	9.15	«	Paris, Viena, Predeal, Ploieștĭ.
			9.55	«	Iașĭ, Pășcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focșanĭ, Galațĭ, Brăila, Ploeștĭ.
10.05	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Roman, Pașcanĭ, Iașĭ, T.-Ocna, Piatra-N.	10.55	«	Paris, Viena, Vêrciorova, Piteștĭ (Train Eclair).
11.05	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galațĭ.			
11.25	«	Piteștĭ, Craiova, Vêrciorova.	11.—	«	R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeștĭ.

Tipo-Litografia și fonderia de litere, Dor. P. Cucu, Bulevardul Elisaveta, 121.